

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۱۱/۰۸

یونس نگاه

طالبان در چنگ امریکا

هنگامی که مذاکرات دوحه جریان داشت، کمپاین منطقه‌ای برای همراهی با طالبان به راه افتاده بود. کشورهای حامی طالبان در مدت حضور نیروهای امریکا و متحدانش، تصور می‌کردند که رقیب را به زانو در آورده و دوران افغانستان پس از امریکا آغاز شده است. با نزدیک شدن زمان خروج نیروهای امریکا و ائتلاف، آغوش روسیه و ایران به روی هیأت‌های طالبان بیش از همه گشوده به نظر می‌رسید و برای تداعی چهره سیاسی و غیرتروروستی از آن گروه بسیار می‌کوشیدند. همسویی عجیبی بین امریکا و کشورهای منطقه در این کار دیده می‌شد. آن‌ها در مدیریت اذهان در افغانستان به سود برگشت طالبان نیز نقش برجسته بازی کردند. مخالفان طالب را در مسکو و تهران با طالبان زیر یک سقف گرد آوردند و در محافل سیاسی افغانستان به سود طالبان لابی کردند. در روزهایی که طالبان به قدرت برگشتند، صحنه‌های تحقیرآمیز از خروج نیروهای امریکا و متحدان افغان و بین‌المللی‌اش نشر شد و صدای هلهله و شادی از کشورهای منطقه بلند شد. این جشن اما پایدار نبود. اکنون پس از یک سال و چند ماه نارضایتی منطقه از وضعیت افغانستان اوج گرفته و همان‌هایی که جشن گرفته بودند، از حضور پررنگ امریکای «شکسته‌خورده» در صحنه سیاست افغانستان اظهار نگرانی می‌کنند.

روسیه که پارسال نشست «فرمت مشورتی مسکو» را با حضور نماینده‌گان طالبان برگزار کرده بود، امسال اعلام کرده است که آن اجلاس را بدون آن‌ها برگزار می‌کند. به این هم اکتفا نکرده، در آستانه برگزاری نشست منطقه‌ای که قرار است کشورهای منطقه و همسایه‌گان افغانستان وضعیت کشور را ارزیابی کنند، پیام‌های ضدطالبانی آشکار از مسکو شنیده می‌شود. نیکولای پتروشیف، منشی امنیت ملی روسیه، گفته است که طالبان، القاعده و داعش را امریکا برای پیش‌برد اهداف سیاسی‌اش در منطقه ساخته است. بعد از خروج نیروهای امریکایی، روسیه تلاش داشت، نام طالبان را کنار القاعده و داعش نگیرد و متأثر از ادبیاتی که امریکا و متحدانش در جریان مذاکرات دوحه در رسانه‌ها رایج کرد، آن گروه را تشویق کند تا مانع حضور «تروروستان» در افغانستان شود!

مسکو تا رسیدن به جایی که چنین علنی علیه طالبان موضع بگیرد، راه طولانی پیموده است. در سال‌هایی که جنگ طالبان اوج گرفته بود، حمایت مالی و تسلیحاتی روس‌ها از آن گروه بارها در رسانه‌ها مطرح شد. در اوایل برگشت طالبان دل‌گرمی زیادی در مسکو برای همکاری با طالبان دیده می‌شد؛ اما نه مسکو، نه چین و نه ایران ابزار لازم را برای حمایت و کنترل طالبان در اختیار نداشته و ندارد. ایالات متحده با مسدود کردن ذخایر ارزی افغانستان، کمک مالی دوامدار از جمله ارسال بسته‌های ۴۰ میلیون دلاری، کنترل فضای افغانستان و گشت‌زنی با طیاره‌های بدون سرنشین، و بازی با کارت توافق‌نامه دوحه توانسته است انحصارش را بر سیاست افغانستان حفظ کند. کنترل امریکا بر نهادهای بین‌المللی و نفوذی که بر مخالفان طالب دارد، نیز حلقه را بر حریفانش در سیاست افغانستان تنگ کرده است. میلیاردها دالر اسلحه، مهمات و ماشین‌آلات به‌جا مانده در افغانستان نیز طوق گردن گروه طالبان شده است؛ طوری که اگر دور بیندازند خلع سلاح می‌شوند و اگر نگه‌دارند به مشورت، تماس و تمویل امریکا و متحدانش نیازمند می‌مانند.

طالبان را هر کشوری اگر در گذشته ساخته و تقویت کرده باشد، امروز در جال امریکا گرفتار است. هرگونه حرکت ضد امریکایی آن گروه عواقب سنگین در پی دارد و به قیمت جان، چوکی و دارایی رهبرانش تمام می‌شود. کسانی چون سراج‌الدین حقانی بدون اطمینان از ترحم امریکا نمی‌توانند در کابل علنی زنده‌گی کنند.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

طالبان از حمایت و پول کشورهای مختلف از جمله روسیه بهره برده و اکنون نیز بدون حمایت و رشته‌های خارجی نمی‌تواند دوام بیاورد. هر کشوری که پول بیشتر بپردازد، فشار بیشتر اعمال بتواند و ابزار ملموس‌تر برای برگرداندن ورق سیاست افغانستان در اختیار داشته باشد، طالبان را در چنگ خواهد داشت و در موقع ضرورت آن گروه را علیه حریفانش خواهد جنگاند. کدام کشور غیر از امریکا در چنین جایگاهی قرار دارد؟ ترس روسیه موجه است.